

Valg. Da ogsaa Dr. *Hjelholt* ønskede at trække sig tilbage, skulde der vælges to nye Bestyrelsesmedlemmer, nemlig Formand og Kasserer. Efter Forslag af Bestyrelsen valgtes Direktør for Nationalmuseet, Dr. *Poul Nørhørd*, til Foreningens Formand, og Landsarkivar *Hans Knudsen* til Kasserer. Til Revisorer i Stedet for afdøde Museumsinspektør Olrik og Landsarkivar Knudsen valgtes Museumsinspektør *Galster* og Museumsdirektør *Klem*. Til Suppleant valgtes Kommune lærer *Alb. Thomsen*. Den øvrige Bestyrelse genvalgtes.

Efter Valget udtrykte Sagfører *Ernst* (Odense) sin og Repræsentanternes Tak for Dr. *Hjeholts* Virksomhed som Bestyrelsesmedlem, og *Lausten-Thomsen* takkede *Hjeholt* for Udvalget af Skriftprøver, — det har allerede gjort sin Nytte.

Da Repræsentantmødet var afsluttet, tog Deltagerne ind til *St. Knuds Kirke*, som tilligemed *St. Hans Kirke* forevistes af Magister *Jensen*. Efter en Middag paa Park Hotel var der Lørdag Aften Kl. 20 offentligt Møde sammesteds, hvor Professor *P. Skautrup* talte om Jyske Lov og Arkivar, Dr. *Holger Hjeholt* om Danmarks Historie belyst gennem Dokumenter.

Søndag den 22. Juni indledes med Besøg i *H. C. Andersens Hus*, som forevistes af Museumsinspektør *Larsen*; derfra gik man til *Fyns Stiftsmuseum*, hvis nyopstillede og velordnede Oldsags-samling Museumsassistent *Albrechtsen* præsenterede. — Om Eftermiddagen tog Deltagerne med Tog til *Langesø*, hvor Professor, Dr. *Oskar Andersen* i Foredragssalen talte om Thomas Kingo. Med en festlig Middag, hvor Repræsentanterne var Lensbaron og Lensbaronesse *Berner Schilden Holstens* Gæster, sluttede Aarsmødet. Det kan ikke nægtes, at Stemningen den sidste Dag var præget af de dystre Efterretninger om Storkrigens Udvidelse, men den alvorlige Baggrund gjorde ikke Samværet mindre værdifuldt; den virkede kun til at styrke Deltagernes Samfølelse.

MARIUS KRISTENSEN

1869—1941.

Den 2. November døde fhv. Højskolelærer, Dr. phil. *Marius Kristensen*, 72 Aar gammel. Hvad han har betydet for dansk Videnskab og for den danske Højskole, behøver jeg næppe at gaa nærmere ind paa her, da det turde være almindelig bekendt.

Marius Kristensen var fra første Færd med i den Bevægelse, der gennem Stiftelsen af Dansk historisk Fællesforening rejstes for at fremme Hjemstavnssstudiet og bringe det ind i sit rette Leje paa fuld videnskabelig Basis. Da D. H. F. i 1911 holdt sit første store Møde i Kolding, havde man indbudt Marius Kristensen til at tale. Han modtog Indbydelsen, og hans Foredrag handlede om det store nationale Møde paa Skamlingsbanken 1844. Jeg vil gaa ud fra, at man har været glad for at høre ham, han havde Ordet i sin Magt og kunde holde ganske fortrinlige Foredrag. Følgen heraf blev i hvert Fald, at han herefter blev en af de mest benyttede Talere ved D. H. F.'s Møder, og at det som Regel altid tilfaldt ham at tale ved de offentlige Møder, med hvilke Repræsentantmøderne i Regelen afsluttedes. Han talte ved Møderne i Sorø 1913, i Aalborg 1914, i Nyborg 1916, i Haderslev 1922, i Maribo 1926, i Sønderborg 1928, paa Bornholm 1930 og i Kolding 1934. Det faldt ham altid let at finde Æmner, som passede til Lejligheden, og fortrinsvis hentede han dem indenfor sit egentlige Felt, Sprogforskningen. Runerne maatte flere Gange holde for, men han lagde altid Hovedvægten paa Behandlingen af de Indskrifter, som hørte hjemme paa de Steder, hvor Foredragene blev holdt, og hans Foredrag var aldrig en ordinær Behandling af almindeligt Lærestof, men indeholdt altid nye, frugtbare Synspunkter, og de betød, naar de senere fremkom paa Tryk, en virkelig Berigelse af vor runologiske Litteratur. Men ogsaa fra Dialekterne hentede han Stof; et Foredrag handlede om »Optegnelse af vore Folkemaal«, og et andet om »Det jyske Sprog i Litteraturens Tjeneste«. I sit sidste Foredrag, i Skibelund Krat 1934, vendte han tilbage til Æmnet fra sit første Foredrag 1911, og behandlede Grundtvigs Tale paa Skamlingsbanken 1844 og kendetegnede det derved som et af sine Yndlingsæmner. Det vil erindres, at Skamlingsbanke-Møderne havde til Formaal at støtte den truede Danskhed i de sydlige Egne, en Sag, der altid laa Marius Kristensen stærkt paa Sinde som den gode danske Mand, han var.

Da »Fortid og Nutid« i 1914 begyndte at udkomme, fik Marius Kristensen den Ære at skrive Spidsartiklen, det var om »Danske Fornavne«. Ogsaa senere finder vi ham lejlighedsvis

som Bidragyder til Tidsskriftet, og talrige Artikler har han skrevet til Amtsaarbøgerne. Gennem en Aarrække sad han i Styrelsen for Ribe Amts historiske Samfund, og navnlig til dettes Aarbog har han skrevet ikke saa lidt. Herom kan henvises til den Bibliografi over hans Afhandlinger og Artikler, som han selv udarbejdede paa Foranledning af Det danske Sprog- og Litteraturselskab og som dette Selskab udgav i Anledning af hans 70-Aars Fødselsdag.

Da Marius Kristensen efter 32 Aars Lærervirksomhed i 1927 havde forladt Askov Højskole for med livsvarig Professorgage fra Carlsbergfondet fuldtud at hellige sig Videnskaben, tog han Ophold i Hovedstadens Nærhed og indvilligede derefter i at lade sig indvælge i D. H. F.'s Styrelse, hvilken Plads han beklædte lige til 1936, da han efter eget Ønske traadte tilbage.

Alle, der har været med ved D. H. F.'s Aarsmøder, vil vide, at disse ikke udelukkende bestaar af Forhandlinger og Foredrag, men at Samværet i sig selv betyder saa uhyre meget; man drøfter fælles Interesser og henter derigennem nye Impulser til sin Virken. I denne Kreds følte Marius Kristensen sig altid hjemme. Ved hans Bortgang har Dansk historisk Fællesforening mistet en trofast Ven, og vi, som staar tilbage, føler, at vi har saa meget at sige ham Tak for.

Gunnar Knudsen.

MATHIAS KLOKKER

1856—1941.

Når Dansk kulturhistorisk Museumsforening holdt sine Års-møder rundt om i Landet, var Museumsforstander *Mathias Klokker* fra Ringkøbing en af de mest trofaste til at møde. Man traf ham År efter År og regnede næppe med, at Manden var så gammel, som han var, da han både var spændstig og livlig. Nu er han imidlertid gået bort, 85 År gammel. Ringkøbing og Mathias Klokker hørte sammen. Han boede der hele sit lange Liv, havde kendt de mange ejendommelige Borgere, der havde boet der, og de mange af Omegnens Bønder, der var kommen der, gennem et Par Slægtled, og alle kendte Mathias. Af Profession var han Bager.